

åløb hvert år tørlægges eller har en meget begrænset vandføring. Baggrunden er, at en række dambrug trækker så meget på vandressourcerne, at vandløbene ødelægges.

Set i det lys kan det godt virke lidt perspektivløst, at amterne, kommunerne og staten hvert år bruger mange midler på naturgenopretning, for hvad nytter det at etablere stryg og gydebunker, åbne rørlagte ledninger osv., når vi samtidig ødelægger vandløbene ved at acceptere propper i form af døde åstrækninger.

Det lovforslag, som her er fremsat, vil på sigt løse problemerne, idet der lægges en begrænsning på vandindvindingsretten, sådan at der altid er vand i vandløbene. Det betyder, at dambrugernes forbrug af vandløbsvand begrænses – ikke mindst i de tørre perioder om sommeren. Til gengæld bliver der fin mulighed for at tage meget mere vand i de våde perioder, nemlig vinter og forår.

Det bliver op til amtsrådene at vurdere, hvilke vandløb der kan tåle en vandindvinding, der er større end den, loven umiddelbart fastsætter, og jeg kan ikke forstå, at der er nogen, der kan være i tvivl om, at amtsrådene og amterne i det hele taget har stor kompetence på dette område og netop har mulighed for at foretage den vurdering.

Jeg tror også, amterne kan glæde sig over den nye lovgivning, som forbedrer de økonomiske muligheder for allerede nu at gennemføre foranstaltninger, som kan forbedre vandløbskvaliteten ved opstemningsanlæggene.

Staten afsætter 10 mio. kr. i 1996 og 1997 til at dække halvdelen af amternes udgifter i forbindelse med etableringen af omløbsstryg osv. Det burde amterne såmænd for længst have sørget for, hvis de gældende regler for vandløbene skulle have været overholdt. At der har manglet penge også i amternes kasser, er nok en af hovedforklaringerne på, at man somme tider har set lidt stort på sine egne målsætninger. Nu lægger staten en pæn sum penge oven i de amtskommunale kroner, og det betyder forhåbentlig, at vi får løst en del af problemerne inden år 2005.

Det Radikale Venstre håber, at mange partier her i salen vil støtte det fremsatte forslag af hensyn til beskyttelsen af den biologiske mangfoldighed og den danske natur i det hele taget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vi er også i Enhedslisten enige i, at man i størst mulig grad skal sikre, at der er vand i vore åer –

det skal i hvert fald ikke være på grund af dambrugerne, at der ikke er det. Men vi synes på den anden side, det er en rigtig dårlig måde, man gør det på. Det, der sker med forslaget, er, at man, så vidt jeg kan se, blander to politiske områder sammen: Vil man have begrænset produktionen i dambrugene og eventuelt have den helt nedlagt, fordi man ikke kan lide produktionsformen? Den diskussion vil vi gerne tage, men det er en diskussion, man skal tage for sig. Vi vil gerne have klare linjer, forstået på den måde, at når man laver miljøindgreb, går man efter bolden og ikke efter manden. Det sidste synes vi man kommer til her.

Det er jo sådan, at det i virkeligheden er en meget lille vandføring, der skal til, for at man kan opnå det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen siger: at der er en smutvej for fiskene forbi dambrugene. Det synes vi man skal sikre, og vi ved godt, at der er nogle steder, hvor der ikke er det, fordi dambrugene bruger for meget vand, især i den tørre periode; men det kan man godt sikre ved at lave et lovforslag på en anden måde.

Derfor vil vi stille et ændringsforslag til lovforslaget, og det skal gå ud på, at dambrug aldrig må tørlægge et vandløb. Der skal til enhver tid mindst være så meget vand i vandløbet, at det svarer til 50 pct. af den laveste minimumsvandføring, dvs. laveste sommervandføring. Det er ikke det, der står her; her står, at man muligvis gennem amtet kan få dispensation til det – og at dambrugene altid skal aflevere vandet lige så rent, som de modtager det. Det gør en del af dem, men det skal også sikres. Og så skal der laves stryg ved dambrugenes stemmeværker, så fisk eller ørreder kan vandre frit gennem vandløbene.

Men hvis det er sådan, at ministeren mener, at det er det, der er hensigten med det, som man vil i lovgivningen her, kan vi jo samles om det ændringsforslag, for det betyder, at dambrugerne i princippet kan bruge løs, men dog således, at de altid om sommeren, når der stort set ikke har regnet i 6 uger, skal lade mindst halvdelen af vandet løbe videre gennem vandløbet langs med dambrugene.

Desuden skal kravet om, at vandet skal være lige så rent, som da de modtog det, selvfølgelig opfyldes.

Pointen er, at man i stedet for at sige: I må aldrig bruge mere end det og det, siger: I skal til enhver tid lade mindst halvdelen af vandet løbe videre.